

Štirideset let Slovenskega društva Informatika

Niko Schlamberger, Janez Grad, Slovensko društvo Informatika
niko.schlamberger@gmail.com; janez.grad@siol.com

Izvleček

Prispevek podaja pregled zgodovine Slovenskega društva Informatika. V začetku opisuje ustanovitev društva, nadaljuje z opisom njegovih dejavnosti, nakazuje njegov nadaljnji razvoj in končuje z osebnim pogledom.

Ključne besede: Slovensko društvo Informatika, zgodovina, pregled.

Abstract

40th Anniversary of the Slovenian Society Informatika

The paper is an overview of history of the Slovenian Society Informatika. It begins with an outline of the origins of the society, then continues with a description of activities, indication of possible future developments and concludes with a personal opinion.

Keywords: Slovenian Society Informatika, history, overview.

1 UVOD

Osmega julija 2016 je minilo štirideset let, odkar je bilo ustanovljeno Slovensko društvo Informatika. Častitljivi jubilej je slovesno zaznamovalo 15. decembra 2016 z dogodkom (slika 1), na katerega so bili povabljeni vsi člani društva in predstavniki organizacij, s katerimi društvo trajno uspešno sodeluje. Štirideset let obstoja društva je priložnost, da se spomnimo njegovih začetkov, ocenimo dosežke in pogledamo

tudi naprej. Ta prispevek nima namena in ambicije podati izčrpno zgodovino štiridesetih let obstoja in delovanja društva, upati pa je, da bo spodbudil še koga, da bi kaj napisal in objavil ter s tem prispeval svoj kamenček v mozaik, ki ga bomo lahko poimenovali zgodovina Slovenskega društva Informatika. Zato je predvsem osebni pogled nekoga, ki je večino svoje strokovne poti posvetil informatiki, društvu

Slika 1: Slavnostna večerja ob 40-letnici društva

pa precejšen del svojega časa in moči. Temu primer-
na je tudi struktura prispevka: pogled nazaj, ocena
dosežkov ter kako naprej in kam.

Ustanovitev društva sega v čas, ko so bili raču-
nalniki naprave, katerih maso so merili v tonah,
porabo električne energije v kilovatih, zmogljivost

pomnilnikov pa v kilobajtih. Predstava o njihovi
uporabnosti je bila pretežno omejena na znanstvene,
statistične in poslovne, tipično računovodske obde-
lave podatkov, pri čemer je bila sposobnost izvajanja
velikega števila preprostih računskih operacij očitna
uporabna prednost.

NUJNO go. JERNEJČIČ LILI
10.12.1997

ZAPISNIK PRIDE ISKAT !

ustanovitvenega občnega zbora Slovenskega društva INFORMATIKA z dne 8.7.1976
v Ljubljani.

Začetek zbora ob 13,15 uri.

Bogdanovič ELES

Prisotni:

✓ Kljajič Miroljub TOV	✓ Papič Neda ELES
✓ Jerman-Blažič Andrej ISKRA - NAC	✓ Zrimec Miran RC obč. U. ? V. MOL
✓ Uratnik Andrej DELO - ADP ?	✓ Džonova-Jerman-Blažič Borka IJS
✓ Dorn Roman FE/FRI ?	✓ Popovič Branislav ISKRA - helvete
✓ Hodžar Slavko - ELEKTRO PVL	✓ Rajkovič Vladislav TOV
✓ Mekinda Milan ISKRA - NAC	✓ Jarc Valentin
✓ Murn Rudi IJS	✓ Dragojlovič Pavle
✓ Smokvina Ranko - RJEKA	✓ Krnec Henrik - ASTER
✓ Lajovic Iztok ELES	✓ Novak Drago ORACLE - MARANO
✓ Novak Franc - IJS ?	✓ Faleskini Rado ELES
✓ Mandeljc Fran HETZ ELES	✓ Tancig Peter ZVEZA RAZISK. SLO
✓ Tavzes Milos TRANA UL. 551349	✓ Širnik Iztok CUE
✓ Železnikar Anton IJS	

Dnevni red:

1. Izvolitev delovnega predsedstva, volilne komisije in overiteljev zapisnika
2. Poročilo o delu iniciativnega odbora društva
3. Sprejetje statuta društva
4. Volitve organov društva
5. Razno

ISKRA TEL krov

Točka 1. Izvolitev delovnega predsedstva, volilne komisije in overiteljev zapisnika

V delovno predsedstvo so bili predlagani in soglasno izvoljeni:
dr. A.P. Železnikar, predsednik, dr. S. Hodžar in P. Tancig

V volilno komisijo so bili izvoljeni:
mag. V. Rajkovič, dr. M. Kljajič, I. Lajovic

Za overitelja zapisnika sta bila izvoljena:
D. Novak in M. Zrimec

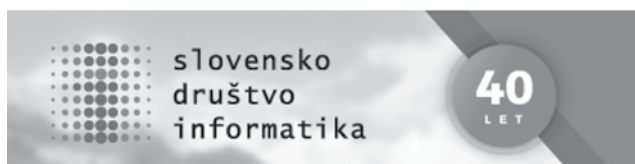
Točka 2. Poročilo o delu iniciativnega odbora društva

Poročilo je v imenu iniciativnega odbora podal A. Železnikar.

Iniciativni odbor je že 5.2.1975 sklical ustanovitveni občni zbor Jugoslovanskega društva INFORMATIKA, katerega se je udeležilo 52 članov iz vseh republik in pokrajin. Sprejet je bil statut ter izvoljeni organi društva, ki naj bi bilo jugo-
slovanskega značaja. Ves material z ustanovitvenega sestanka je poslan na RSNZ

Slika 2: Prva stran zapisnika ustanovnega občnega zbora

Na zapisniku ustanovnega občnega zbora (slika 2), za katerega smo lahko veseli, da je sploh preživel, so dopisane različne delovne opombe, pomembno pa je, da se je ohranil seznam 25 ustanovnih članov društva. Ob tem naj zapišem, da so bili vsi deležni priznanja, tako da so bili sprejeti v častno članstvo, poleg njih pa še profesor dr. Silvin Leskovar, ki je bil najbolj zaslužen za to, da je bil svetovni kongres IFIP v Ljubljani. Iz zapisnika je mogoče razbrati, da je bil prednik društva Jugoslovansko društvo Informatika, ki pa verjetno ni uresničevalo pričakovanj slovenskega dela članstva. To in najbrž še marsikaj drugega je bilo razlog, da se je skupina mladih inženirjev, zbranih okoli dr. Antona P. Železnikarja,

Slika 3: Pasica za 40-letnico Slovenskega društva INFORMATIKA

odločila ustanoviti slovensko društvo. Da so privzeli ime informatika, je bilo za tisti čas naravnost vizionarska odločitev, ki je mejila na znanstveno fantastiko. O informacijski družbi se takrat še ni govorilo in komaj kdo je slutil, kako bo tehnološki razvoj pripomogel do stanja, kakršno je sedaj in ki bi ga lahko označili z vsenavzočnostjo informacijske tehnologije.

2 PRETEKLOST

Ustanovni občni zbor je potekal v prostorih Instituta Jožef Stefan dne 8. julija 1976 in ta datum velja kot datum ustanovitve društva. Za predsednika je bil izvoljen prof. dr. Anton P. Železnikar. O ozadju bi lahko kaj več povedali in napisali – in upam, da tudi bodo – ustanovni člani društva. Nekaj malega, kar sem povzel iz pogovorov in razpoložljivih zapisov, prispevam sam. Odnos tedanje politike do informatike in do ambicij ustanoviti slovensko društvo za informatiko je razmeroma slabo poznan in še slabše opisan. Dokaj verjetno pa je, da politika ustanovitvi društva ni nasprotovala že iz razloga, da je bilo mogoče finančno podpreti izdajanje revije le pravniki oseb. V smislu civilne družbe, kakor jo pojmuje danes, pa društvo kot nevladna organizacija ni bilo vidno. Spodbuda za ustanovitev takega društva je bil

tudi svetovni računalniški kongres, ki ga je v Ljubljani leta 1971 organiziral International Federation for Information Processing (IFIP), kar je v času, ko so bili lahko vsi svetovni dogodki le v prestolnici tedanje države, mejilo skoraj na čudež.

Čas od ustanovitve do leta 1990 bi lahko opredelili kot prvo obdobje delovanja društva.¹ Članstvo je bilo maloštevilno in splošna percepcija je bila, da je to skupina zanesenjakov z Instituta Jožef Stefan. Ta skupina pa je imela kaj pokazati že tedaj. Leta 1977 je začelo društvo, dejansko pa skupina okoli tedanjega predsednika, izdajati znanstveno revijo Informatica, ki izhaja kvartalno in neprekinjeno ves čas izdajanja. V tistem času je bila organizirana tudi konferenca Informatica na Bledu. Kot predsednik je prof. dr. Antonu Železnikarju sledil mag. Milan Mekinda. Dejavnost društva je segala že tudi na druga področja, na katerih se je začela uveljavljati računalniška obdelava podatkov. Ustanovljena je bila dokumentalistična sekcija in društvo je organiziralo konferenco DOKSIS, na kateri so obravnavali pretežno to vsebino. Ta sekcija se je kasneje osamosvojila kot društvo informatikov, dokumentalistov, arhivistov in mikrofilmarjev media.doc in prireja to konferenco še sedaj. V tem času društvo ni bilo vidno niti vplivno, čeprav so imeli člani bogate strokovne in znanstvene stike s kolegi v tedanji republiki in državi in tudi mednarodno. Vidni dosežki so bili izdajanje revije Informatica, prirejanje konference Informatica, konferenca DOKSIS in ustanovitev sekcije za internet, ki pa se je tudi razmeroma kmalu odcepila od društva in se preoblikovala v društvo.²

Po mag. Mekindi je bil izvoljen za predsednika društva Tomaž Banovec, tedaj direktor Zavoda za statistiko. Na tem položaju je imel dosti širši pogled na delovanje društev sploh,³ vpogled v stanje informatike v svetu in seveda še toliko bolj v domačem okolju, kot nekdanji direktor Centra za družbeni sistem informiranja in informatiko pa seveda tudi bistveno boljše stike s tedanjo politiko. Zato je imel tudi vizijo, v katero smer naj se razvija društvo. Glavna misel je bila, da bi društvo postalo bolj vidno in vplivno, to pa bi dosegli na več načinov. Predvsem je bila želja, da bi pridobili za člane več strokovnjakov informati-

¹ Časovna razdelitev je posledica osebnega pogleda in izkušenj; lahko bi bila tudi drugačna.

² Ob nedavni medijski pozornosti ob dvajsetletnici interneta v Sloveniji je bila ta informacija dosledno zamlčana.

³ T. Banovec je bil predsednik Planinske zveze Slovenije.

kov, seveda pa tudi vseh, ki bi se želeli udeležiti v informatiki na kakršen koli način. Nadaljnja možnost bi bila ustanavljanje regijskih podružnic, kar je v statutu predvideno tako, da društvo izpolnjuje namen ustanovitve tudi v sekcijah, ki so lahko vsebinske ali regionalne. Predlagana je bila tudi možnost neke vrste civilne strokovne povezave v obliki zbornice, lahko pa bi ustanovili še akademijo. Vse našete smeri razvoja se iz različnih razlogov niso uresničile. Vseeno pa si je društvo vztrajno prizadevalo za povečanje števila članstva in večjo vidnost. Začelo je izdajati revijo *Uporabna informatika*, ki je bila prva strokovna revija za računalništvo in informatiko in je tudi še sedaj edina. V ta čas spada tudi odločitev o organiziranju nacionalne konference za informatiko. Pobudnik je bil dr. Mirko Vintar in dilem je bilo kar nekaj, glavni protiargument pa je bil, ali Slovenija res potrebuje še eno konferenco. Dr. Vintar je predlagal tudi naziv dogodka: Dnevi slovenske informatike. Izvršni odbor je predlog sprejel in tako se je leta 1993 rodila konferenca Dnevi slovenske informatike (DSI), ki jo je društvo organiziralo sprva v sodelovanju s tedanjim Združenjem za računalništvo in informatiko pri Gospodarski zbornici Slovenije, kasneje pa samostojno. Konferenca se je obdržala vse do danes. Še en pomemben in viden dosežek je bilo posvetovanje Informacijske storitve za lokalne skupnosti (ISLS) leta 1995 v Portorožu. Sodelovali so Statistični zavod RS, Ministrstvo za notranje zadeve, Služba vlade za lokalno samoupravo, Geodetska uprava Republike Slovenije, Center vlade za informatiko, Zveza geodetov Slovenije in Statistično društvo Slovenije. Po dokumentu s tega posvetovanja je društvo pripravilo izhodišča ministru za lokalno samoupravo za sodelovanje v tujini, člani društva pa so sodelovali tudi na posvetovanjih o informatiki v državnem svetu in državnem zboru. Dosežek iz tega časa je prevod Bangemannovega poročila, ki ga je društvo želelo predstaviti vsem političnim strankam, saj je bilo tedaj že očitno, da informacijska družba postaja realnost in vlak, ki ga Slovenija ne sme zamuditi. V tem času sta bili ustanovljeni tudi sekcija za zgodovino in sekcija za operacijske raziskave ter vzpostavljena organizacija mednarodnega bienalnega znanstvenega simpozija o operacijskih raziskavah (SOR).

Po nekajletnem premoru je društvo v devetdesetih letih prejšnjega stoletja postalo zopet dejavno na področju operacijskih raziskav. Proučevana problemska področja so se razširila v skladu s širjenjem

uporabe informacijske tehnologije in metodologij na tako rekoč vsa področja družbenih dejavnosti. Pokazala se je potreba po razpršenem (specializiranem) proučevanju posameznih problemskih področij oziroma dejavnosti. V ta namen je društvo oblikovalo sekcije, ki bi obravnavale vsaka svoje ožje področje človekove dejavnosti in ustvarjalnosti.

Na pobudo dr. Janeza Barleta, prof. dr. Janeza Grada in prof. ddr. Viljema Rupnika z Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani je bila leta 1992 ustanovljena sekcija za operacijske raziskave, krajše sekcija za OR, ki je imela za cilj proučevati probleme podjetij oziroma panoge, ki jih je mogoče obravnavati ter reševati kvantitativno in tudi kvalitativno, kot so npr. teorija proizvodnje, zalog, transporta, distribucije, marketinga, lokacije financiranja idr. (Barle, J., Grad, J., 1993). Delo v sekciji za OR poteka predvsem v oblikah: 1) individualnega ali skupinskega raziskovalnega in razvojnega dela članov sekcije, 2) periodične organizacije in izvedbe mednarodnih strokovnih srečanj – simpozijev, na katerih udeleženci poročajo o rezultatih svojega dela, 3) izdajanja strokovnih monografij svojih članov in 4) mednarodnega sodelovanja s sorodnimi organizacijami v tujini.

Prvi simpozij iz operacijskih raziskav (SOR '93) je potekal leta 1993 v slovenskem jeziku, na naslednjih, poimenovanih »International Symposium on Operational Research – SOR 'leto«, ki so organizirani vsako drugo leto, pa je uradni jezik angleščina. Poleg vsakokratnega programskega in organizacijskega odbora sta glavna odgovorna organizatorja simpozijev in izdajanja njihovih zbornikov prof. dr. Lidija Zadnik Stirn z Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani in dr. Samo Drobne s Fakultete za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani.

3 SEDANJOST

Naslednje obdobje pokriva čas od leta 1990 do 2016. V tem času je društvo prenovilo statut, nadaljevalo obstoječe dejavnosti in začelo nove. Prirejalo je Dneve slovenske informatike, izdajalo reviji *Informatiko* in *Uporabno informatiko* ter ustanovilo nove sekcije: sekcijo za raziskovanje informacijskih sistemov, sekcijo za jezik in sekcijo seniorjev. Ena od stalnic delovanja izvršnega odbora je bilo prizadevanje za vpliv in prepoznavnost. Število članov je v tem obdobju že preseglo tristo in želja je bila izkoristiti intelektualni potencial tega telesa. Dva tovrstna poizkusa sta bila relativno uspešna. Društvo je izdalo *Modro knjigo*

s podnaslovom Slovenija kot informacijska družba, v kateri je več avtorjev podalo predstavo, v katero smer naj se razvija Slovenija in kako. Drugi poizkus je bil ustanovitev foruma za informacijsko družbo. Tak forum je imelo v tistem času kar nekaj evropskih držav, in Sloveniji kot državi, ki je bila na poti v članstvo Evropske unije, bi bil lahko tak forum v tem procesu v pomoč, zlasti še če upoštevamo osebne stike, ki so jih imeli člani društva mednarodno. Forum je bil celo ustanovljen v sodelovanju z Združenjem raziskovalcev Slovenije, napisan je bil tudi statut (Pravila), vendar je ostalo zgolj pri ustanovitvi.

Ko je potekel predsedniški mandat Tomažu Banovcu, sem bil za predsednika izvoljen avtor tega zapisa. Ena od izhodiščnih ugotovitev, ki so vplivale na dolgoročne usmeritve društva, je bila, da društvo mednarodno ni opaženo in aktivno. Izvršni odbor je sklenil, naj se društvo včlani v sorodne mednarodne organizacije. Poleg nadaljevanja uveljavljenih dejavnosti je bilo torej treba najti stike z ustreznimi združenji in pripraviti potrebne dokumente, ki so bili pogoj za članstvo. Prvo mednarodno združenje, v katerega je bilo društvo sprejeto, je bil IFIP, ki ima sedež na Dunaju. Ob tem ko je bilo društvo sprejeto v IFIP, je imenovalo predstavnike v vse tedanje tehnične odbore IFIP. Temu je sledilo članstvo v evropskem združenju Council of European Professional Informatics Societies (CEPIS) s sedežem v Bruslju. Kot član tega združenja je društvo moglo pridobiti licenco za uporabniško računalniški certifikat ECDL (European Computer Driving Licence) in tako postalo tudi član ECDL Foundation, ki ima sedež v Dublinu. Nekaj let za tem se je društvo včlanilo še v dve mednarodni organizaciji, ki združujeta asociacije s področja operacijskih raziskav. To sta International Federation of Operations Research Societies (IFORS) in Association of European Operation Research Societies (EURO). Poleg tega je dalo društvo pobudo za ustanovitev regionalnega združenja Information Technology Standing Regional Committee (IT STAR), katerega ustanovni član je bilo skupaj z društvi avstrijskih, italijanskih in madžarskih informatikov. V vseh teh asociacijah so bili člani in predstavniki aktivni in opaženi, izvoljeni so bili tudi v njihove izvršilne organe, in sicer za podpredsednika IFIP za dva mandata, za predsednika CEPIS ter koordinatorska IT STAR, kot uredniki publikacij IFORS in EURO ter člani upravnih odborov teh organizacij.

V tem obdobju so bile ustanovljene še tri sekci-

je, ki jih navajam po kronološkem vrstnem redu ustanovitve: sekcija za raziskovanje informacijskih sistemov, sekcija za jezik in sekcija za seniorje. Prva po ustanovitvi ni izkazala večje aktivnosti, za tretjo – presenetljivo – potencialno članstvo ni kazalo velikega zanimanja, utrdila se je le sekcija za jezik. Glavni motiv za ustanovitev in za njene aktivnosti je bila ugotovitev, da ne more biti strokovne odličnosti brez odličnega strokovnega jezika. Vidni dosežek te sekcije je internetni terminološki slovar informatike Islovar, ki je javno dostopen in se uveljavlja kot referenčna baza strokovnih izrazov. Seveda so se nadaljevale uveljavljene aktivnosti, to je izdajanje publikacij – obeh revij in zbornikov konferenc, širše pa je tudi sodelovanje z gospodarskimi družbami iz dejavnosti informatike. Društvo ima domače strani in pridobilo je status društva, ki deluje v javnem interesu. Začelo je prirejati posvete o različnih aktualnih temah s področja informatike, tako na primer o investicijah, izvorni kodi, registru nepremičnin, varnosti na internetu idr. V sodelovanju z Ministrstvom za javno upravo je organiziralo že osem konferenc Informatika v javni upravi. Pomembno je bilo prizadevanje za dvig strokovne etike informatikov. Za ta namen je društvo sprejelo kodeks etike in organiziralo sedem etičnih forumov. Sprejelo je pravilnik o priznanjih in imenovalo komisijo za priznanja. Od leta 1994 je bilo javno podeljenih 64 priznanj fizičnim in pravnim osebam. Sprejelo je pravilnik o nagradi za informacijskotehnoški dosežek leta, imenovani eNagrada, ki ga tako kot priznanje društva javno podelimo na slovesnosti ob začetku konference Dnevi slovenske informatike. Za sistematično izvajanje programov certificiranja uporabnikov z izpiti ECDL je sprejelo pravilnik o izvajanju programov ECDL.

Če bi povzeli dogajanje in dosežke tega obdobja, bi lahko ugotovili, da se je društvo notranje utrdilo, postalo vidno znotraj države, še bolj mednarodno, moderniziralo je svoje poslovanje, glede na intelektualni potencial v obsegu blizu štiristo članov in upošteva dejstvo, da priznana deluje v nacionalnem interesu, pa premalo vplivno.

4 PRIHODNOST

Za določitev prihodnjih usmeritev delovanja moramo predvsem kritično in realno oceniti izhodišče, to je preteklost in sedanjost. Povzetek prvega obdobja bi bil, da je bilo društvo ustanovljeno in da je začelo delovati, za javni in zasebni sektor je bilo skoraj

nevidno. Drugo obdobje zaznamujejo različne aktivnosti, ki so povezane z informatiko, večja je vidnost, vendar pa je vpliv na strateške načrte informatike v nacionalnem merilu skromen. Nenavadno je namreč, da je bilo društvo bolj prepoznavno in priznано v mednarodnem okolju kot doma.

Intelektualni potencial društva je bil in je še vedno premalo izkoriščen. Pri tem se misli predvsem na to, da bi lahko kot društvo s priznanim statusom društva, ki deluje v javnem interesu, bistveno več prispevalo predvsem k strategijam in razvojnim vprašanjem slovenske informatike. Seveda bo nadaljevalo z vsemi aktivnostmi, ki jih izvaja, želeli pa bi, da bi ga kot pomembnega akterja prepoznali tudi vplivniki, ki lahko določajo razvojne trende, torej zlasti država, gospodarska združenja in velike gospodarske družbe v dejavnosti informatike.

Kam se torej usmeriti v prihodnje? Konkretnosti so razmeroma očitne: izdajanje publikacij, organiziranje dogodkov samostojno ali v sodelovanju z zainteresiranimi organizacijami, več ugodnosti za članstvo, delovanje za dvig digitalnih kompetenc, sodelovanje z osebami zasebnega in javnega prava, ki imajo podobne usmeritve in ki bi v povezavi z društvom lažje uresničile svoje cilje. Še vedno je aktualno prizadevati si, da bi se v društvo včlanili vsi, ki so zaposleni v dejavnosti informatike, kakor so opredeljene v standardni klasifikaciji dejavnosti. S tem bi dosegli, da bi se razvijalci spoštovali poleg poklicnih, temveč tudi etične norme. Ni namreč vse, kar je tehnično izvedljivo in pravno dopustno, tudi etično sprejemljivo. S številnejšim članstvom bi postalo društvo tudi bolj vplivno v pozitivnem pomenu besede. Prav bi bilo, da bi imelo ob oblikovanju predpisov za področje informatike besedo tudi društvo. Nadaljnja možnost je vzpostaviti formalno inštitucijo za informatiko v obliki zbornice ali akademije, kar je bilo predlagano že pred časom. V državi je kar nekaj društev za informatiko v posameznih dejavnostih, tako v medicini in energetiki, omenjena je bila dokumentalistika, gotovo jih je še kaj. Vse te organizacije

bi lahko združili podobno, kakor so to opravili na Hrvaškem ali v Srbiji. V slogi je moč.

5 NAMESTO SKLEPA

Ob prebiranju pričujoče kratke zgodovine Slovenskega društva Informatika moram ugotoviti, da lahko društvo predstavi pomembne dosežke ob tem, da nima zagotovljenih zunanjih virov financiranja in da ves čas svojega obstoja ni imelo niti enega zaposlenega. Vsi uspehi so rezultat prizadevanja in ambicij članov, katerih glavni cilj je dosežek. Štirideset let je bilo tako, vendar se svet spreminja, in ni nujno, še manj gotovo, da bo lahko društvo s tako izvajalsko paradigmo uspešno tudi prihodnjih štirideset let. Velja namreč, da za uspešnost društva ni dovolj predsednik ali izvršni odbor ali članstvo, temveč so potrebni predsednik *in* izvršni odbor *in* članstvo. Lahko bi ponovil za J. F. Kennedyjem: Ne sprašuj, kaj lahko stori za tebe društvo, vprašaj se, kaj lahko storiš za društvo ti. Če bomo to sporočilo hoteli razumeti in se po njem tudi ravnati, nas za prihodnost društva ne more skrbeti.

6 VIRI

- [1] Tomaž Banovec, zasebna komunikacija.
- [2] Lidija Zadnik Stirn, zasebna komunikacija.
- [3] Niko Schlamberger, Osebni zapiski.
- [4] Letna poročila o delu društva (www.drustvo-informatika.si).
- [5] Zapisniki sestankov izvršnega odbora društva (www.drustvo-informatika.si).
- [6] Niko Schlamberger, Kratka zgodovina Slovenskega društva INFORMATIKA, neobjavljeno, predstavitev na konferenci IS 2016.
- [7] Schlamberger, N. idr. (2016). A contribution to the history of computing and informatics in West Balkan countries. Uporabna informatika, letnik XXIV, št. 4, str. 191–199.
- [8] Barle, J., Grad, J. (1993). Sekcija za operacijske raziskave. SOR'93, Zbornik del, Slovensko društvo Informatika, Ljubljana, 25.–27. november 1993. UDK: 519.8(08).
- [9] Rupnik, V. (1993). Ob 30. obletnici operacijskih raziskav v Sloveniji. SOR'93, Zbornik del, Slovensko društvo Informatika, Ljubljana, 25.–27. november 1993. UDK: 519.8(08).

■

Niko Schlamberger je diplomiral na Fakulteti za strojništvo Univerze v Ljubljani. Delovne izkušnje obsegajo delo v industriji, pretežno pa v računalništvu in informatiki: programiranje, sistemsko analizo in razvijanje računalniških rešitev, predavanja, izvajanje usposabljanja na področju informatike, svetovanje, vodenje projektov, organiziranje in izvedba nacionalnih ter mednarodnih konferenc in mednarodno sodelovanje. Bil je na vodstvenih in vodilnih delovnih mestih v državni upravi. Je predsednik Slovenskega društva Informatika, bil je podpredsednik svetovne zveze IFIP in predsednik evropskega združenja CEPIS. Je avtor številnih strokovnih in znanstvenih člankov.

■

Janez Grad je leta 1958 diplomiral iz matematike na Naravoslovni fakulteti Univerze v Ljubljani, leta 1968 je magistriral iz matematične fizike na Univerzi v Birminghamu, leta 1973 pa doktoriral iz matematičnih znanosti na Vseučilišču v Zagrebu. Po letu 1957 je bil strokovni sodelavec na Institutu Jožef Stefan, vodja Republiškega računskega centra in predstojnik Računalniškega centra Univerze v Ljubljani. Od leta 1973 do leta 1999 je sodeloval kot učitelj za informatiko na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani, nato pa je do upokojitve leta 2007 poučeval informatiko na Fakulteti za upravo Univerze v Ljubljani. Strokovno se je izpopolnjeval na Zveznem zavodu za statistiko v Beogradu, Institutu für Strahlen und Kernphysik v Bonnu, Univerzi v Birminghamu, kot gostujoči profesor pa je delal na Univerzi v Indiani, School of Business, Bloomington, ZDA. Ukvarjal se je s programiranjem na računalniku in z numerično matematiko – reševanjem problema lastnih vrednosti in vektorjev matrik; v zadnjih letih pred upokojitvijo pa se je ukvarjal predvsem z reševanjem problemov s področja operacijskega raziskovanja in s področja baz podatkov. Je soavtor šestnajstih monografij, učbenikov in knjig, 119 člankov in referatov v strokovnih revijah ter zbornikih strokovnih srečanj doma in v tujini ter 38 poročil raziskovalnih nalog in projektov. Opravi je več recenzij člankov za domače in tuje revije, bil je član številnih domačih in tujih strokovnih združenj in zvez ter član uredniških odborov več domačih in tujih strokovnih revij. Slovensko društvo Informatika mu je leta 1995 podelilo priznanje za življenjsko delo na področju razvoja in uveljavitve informatike v Sloveniji. Bil je mentor pri dvanajstih doktorskih disertacijah, več deset magisterijih in univerzitetnih diplomah na ekonomski fakulteti. Univerza v Ljubljani mu je za njegovo delo podelila zlato plaketo in naziv zaslužni profesor; na 17. mednarodni multikonferenci Informacijska družba so mu podelili nagrado Donald Michie and Alan Turing za življenjsko delo.